

ת"פ 36105/12/19 - : מדינת ישראל נגד פואד גאבר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 36105-12-19 מדינת ישראל נ' גאבר

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פואד גאבר

בשם המאשימה: עו"ד דניאלה דהאן, עו"ד חן זערור, עו"ד שני מלול

בשם הנאשם: עו"ד עודה עבדאללה

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בגניבת רכב בצוותא, עבירה לפי סעיפים 413ב ו-29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. מכתב האישום עולה כי ביום 6.12.2019 סמוך לשעה 20:00, החנה המתלונן את מכוניתו (להלן: הרכב) בכפר ויתקין. ביום 7.12.2019 אסף הנאשם את תושב האזור (להלן: האחר) ממחסום ג'בארה והסיעו לכפר ויתקין. שם ניפץ האחר חלון ברכב, פירק חלקי פלסטיק, שבר את מערכת ההנעה, הניע את הרכב ונהג בו מהמקום, כשהנאשם נסע לפניו, עד אשר נעצרו השניים במחסום בסמוך למחלף אייל.

תסקירים וחוו"ד

1. הנאשם הופנה לקבלת תסקירי מבחן, ללא הסכמה בין הצדדים באשר לעונש. הוא לא התייצב לפגישות ולא שיתף פעולה, חרף מספר הזדמנויות שניתנו בידו (תסקירים מיום 21.6.20, 16.11.20, 16.2.21). בתום ישיבת הטיעונים לעונש מיום 23.2.21 הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, מבלי שהייתה בכך משום הבעת עמדה באשר לעונש הצפוי לו. בחוו"ד הממונה על עבודות שירות מיום 4.4.21 נמצא הנאשם מתאים לריצוי עונשו בדרך זו. בתום דיון המשך מיום 13.4.21 נעתרתי לבקשת הנאשם והוריתי על הפנייתו פעם נוספת לשירות המבחן. ביום 29.6.21 השלימו הצדדים את טיעוניהם לעונש.

עמוד 1

על מנת להקטין את הפגיעה בצנעת הפרט, יובא תוכנו של התסקיר בצמצום. הנאשם בן 24, רווק ומתגורר בבית הוריו, עובד כנהג בחברת נגרות. לדבריו, השלים 12 שנות לימוד שלאחריהן החל לעבוד כנהג. אין לחובתו הרשעות קודמות בפלילים, ומנגד הוא מוכר לשירות המבחן מאבחון שנערך לו בשנת 2017 בגין נהיגה בפסילה, בגינה נדון ביום 11.3.18 (ככל הנראה בבית המשפט לתעבורה) לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

הנאשם הכחיש בפני קצינת המבחן את המיוחס לו בכתב האישום, טען כי לא ידע על כוונת שותפו, ולדבריו נשאר לשבת במכונית ולא הבחין במעשיו של האחר, אליו נלווה לטענתו לנסיעה פרטית. הנאשם שלל כל צורך או רצון בטיפול, וביקש לסיים את ההליך בענישה קונקרטית. בהיעדר נטילת אחריות, חוסר יכולת או נכונות להתבוננות מעמיקה וכנה בהתנהלותו בעבירה כמו גם למעורבותו בחברה שולית, מצאה קצינת המבחן כי נשקף מהנאשם סיכון להישנות עבירות בעתיד. בנסיבות אלה נמנעה מהמלצה טיפולית, והמליצה על גזירת ענישה מוחשית אשר תסייע לנאשם להפנים את חומרת מעשיו והשלכותיהם.

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, זכותו של אדם לקניינו, פגיעה כלכלית ופגיעה בתחושת בטחונו של הפרט. היא עמדה על הגדרת גניבת כלי רכב ע"י בתי המשפט כ"מכת מדינה", באופן המצדיק החמרה בענישה. הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. שותפו של הנאשם (האחר) נדון בהסכמה לשנת מאסר בפועל (11 חודשי מאסר עליהם הופעל בהצטברות חלקית מאסר מותנה בן 45 ימים) בגין העבירות שיוחסו לו בתיק דנן: גניבת רכב בצוותא, שהייה לא חוקית בישראל, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח (ת"פ 28871-12-19). ב"כ המאשימה עמדה על חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, היעדר נטילת אחריות, ומנגד גילו הצעיר והיעדר הרשעות קודמות, וביקשה לקבוע את עונשו בתחתית המתחם, בצירוף מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצויים למתלונן, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ב"כ הנאשם ביקש לאבחן בין הנאשם לבין שותפו. לשיטתו, חלקו של הנאשם באירוע היה מצומצם ביותר. המדובר בבחור צעיר נעדר הרשעות קודמות, שכל מטרתו הייתה להרוויח את שכרו מליווי הרכב, סך של 500 ₪ שהובטח לו. לדבריו, האחר הוא הגורם הדומיננטי אשר יזם את גניבת הרכב ותכנן להעבירו לשטחי הרשות הפלסטינית. לטענתו, העונש שנגזר על האחר, שלחובתו הרשעות קודמות בפלילים (בעבירות שהייה בלתי חוקית בישראל), מצדיקות הקלה בעונשו של הנאשם. הוא ביקש לקבוע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין 9 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ועתר למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, להסתפק בקנס מתון ולהימנע מהשתתפות פיצוי, שכן הרכב הוחזר לבעליו ובנוסף נגזרו פיצויים על האחר, באופן שאיננו מצדיק להעשיר את קורבן העבירה בפיצויים כפולים שייקבעו לטובתו.

הנאשם התנצל וטען כי למד מהטעות שעשה.

דיון והכרעה

3. רע"פ 4624/20 נסר עגלוני נ' מדינת ישראל (14.7.20): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שנגזר על המבקשים בגין גניבת אופנוע בצוותא, תוך שנדחתה טענת המבקשים לאפליה אסורה בינם לבין שותפם הקטין שנדון למאסר בפועל בן 6 חודשים, מתוכו 4 חודשים במצטבר לעונש מאסר אחר שריצה. בית המשפט עמד על קביעת בית המשפט המחוזי לפיה גם בהתחשב בעונש שנגזר על הקטין, המבקשים זכו לתוצאה מקלה.

רע"פ 1123/18 אשרף דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.18): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 13 חודשי מאסר בפועל שנגזר על המבקש בגין ניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין, זאת לאחר שנקבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אימץ את קביעת הערכאות דלמטה, קבע כי אלו לא סטו ממדיניות הענישה הנהוגה וכי יש לסווג את העבירות בחומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן מכיוון שמדובר ב"מכת מדינה".

רע"פ 2054/18 היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל (12.03.2018): המבקש הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. המערער חבר לאחרים במטרה לגנוב קטנועים, חלקו היה מרכזי, שכן הוא שנהג בקטנוע הגנוב בנסיעה פראית ומסוכנת, בעודו מרכיב אחר מאחוריו (המעורבים האחרים היו קטינים). נקבע מתחם ענישה בין 10-25 חודשי מאסר. חרף קיומו של תסקיר מבחן חיובי שהמליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, נגזר עונשו של המבקש ל-10 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.15): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 14 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב באישום אחד והחזקת כלי פריצה באישום שני, זאת תוך שנלקח בחשבון חלקו הנמוך יחסית של המבקש באירוע הגניבה.

ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014): המערער הורשע בגניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מדובר במי שפרץ לרכב צבאי, החל בנסיעה ולא שעה להוראות השוטרים, אשר הציבו ניידות משטרה על הכביש במטרה לעצרו. המערער התנגש בניידת המשטרה, חסם נתיב נסיעה וגרם לניידת נוספת להתנגש במכוניות שחנו בצד הדרך, אז החל להימלט רגלית ונתפס בידי השוטרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה נפרדים: לגניבת הרכב בין 15-30 חודשי מאסר ואילו לחלקו השני של האירוע בין 8-20 חודשי מאסר. עונשו של המבקש נגזר ל-30 חודשי מאסר. הערעור נדחה בכפוף לקביעה לפיה מדובר באירוע אחד שהצדיק קביעת מתחם יחיד.

ע"פ 7163/13 אחמד כסוואני נ' מדינת ישראל (3.8.14) בצוותא עם ע"פ 2333/13 באסל סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.14): כסוואני הורשע כמבצע בכיר בעבירות גניבת רכב בצוותא (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (3 אירועים)

ונדון ל- 4 שנות מאסר לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 12-30 חודשי מאסר בגין כל אחד מהאירועים. סאלם הורשע בגניבת רכב (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (2 אירועים) ונדון אף הוא ל- 4 שנות מאסר, לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 8-24 חודשי מאסר, מאחר שחלקו פחות מזה של כסוואני. בית המשפט העליון אימץ את המתחמים שנקבעו.

רע"פ 1345/14 עמאד אבו הדואן נ' מדינת ישראל (23.2.14): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב בצוותא עם אחר והחזקת מכשירי פריצה. נקבע כי מדובר בענישה מקילה, וכי גניבת רכב מתוחכמת מסוג זה, שבוצעה בצוותא לאחר תכנון מוקדם והצטיידות בכלים, מצדיקה עונש כבד יותר.

רע"פ 10899/08 יוסף אבו עישה ואח' נ' מדינת ישראל (29.12.08): בבית משפט השלום נגזר עונשם של הנאשם 2 ל- 12 חודשי מאסר (גניבת רכב וכניסה לישראל של כדור) ושל הנאשם 1 ל- 16 חודשי מאסר (הורשע בנוסף בעבירות זיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף וכניסה נוספת לישראל שלא כחוק). בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של המשיב 2 על 24 חודשי מאסר ושל המשיב 1 על 32 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון עמד על הצורך בענישה מרתיעה בעבירות גניבת רכב.

ע"פ (מחוזי חיפה) 36024-05-20 עומר דקה נ' מדינת ישראל (18.06.2020): המערער הורשע בכניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב בצוותא עם אחרים, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בקלות ראש וברשלנות (במהלך מרדף, ירד לשול הכביש, לא נענה לקריאות השוטרים, ביצע עקיפה וגרם לתאונת דרכים, סירב לבלום את הרכב עד שלבסוף נשלף ממנו על ידי השוטרים). כן הורשע בהפרעה לשוטר במהלך מילוי תפקידו, ומנגד זוכה מעבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה ממנו. בית משפט השלום גזר את דינו ל-14 חודשי מאסר. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 60489-11-19 מוחמד אבו עראם נ' מדינת ישראל (17.2.20, לא פורסם): המערער הורשע בגניבת רכב בצוותא, ניסיון גניבת רכב, קשירת קשר לפשע, כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, זיוף סימני זיהוי של רכב והחזקת כלי פריצה לרכב. המערער ואחר גנבו בצוותא שלוש מכוניות (בשלושה מועדים נפרדים), ובמועד נוסף ניסו ללא הצלחה לגנוב שתי מכוניות. באחד האירועים זיף המערער את לוחיות הרכב "המבצע". נקבע מתחם עונש בין 12-24 חודשי מאסר לכל אחד מהמועדים, ומתחם עונש כולל בין 36-72 חודשי מאסר. המערער שלחובתו עבר פלילי מכביד נדון למאסר בפועל למשך 48 חודשים, והופעלו במצטבר שני מאסרים מותנים (למשך 8 חודשים ולמשך חודשיים), סה"כ 58 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

קביעת מתחם העונש ההולם

4. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בתי המשפט מצווים להילחם מלחמת חורמה בתופעת גניבת כלי רכב שהוכרה כמכת מדינה המסבה נזק של ממש לפרט ולחברה. ראו (מבין רבים)

ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

במעשיו פגע הנאשם פגיעה חמורה בערכים המוגנים: הגנה על רכוש הפרט, נזק כלכלי ישיר שנגרם לבעל הרכב ושיבוש שגרת חייו, נזק כלכלי עקיף שנגרם לכלל הציבור כתוצאה מהעלאת הפרמיות על ביטוח רכב. אינני מקבל את טענת הנאשם כי חלקו בעבירה נמוך משל שותפו. מדובר בהתארגנות משותפת של לפחות שני גורמים שחברו לביצוע העבירה בצוותא, כשלכל אחד מהם תפקיד מוגדר. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר.

גזירת העונש בתוך המתחם

5. לזכותו של הנאשם: הוא הודה בבית המשפט במיוחס לו והביע חרטה, וחסך זמן שיפוטי לא מבוטל. מדובר בבחור צעיר, בן 24, נעדר הרשעות קודמות, וברי כי לעונש המאסר שייגרז עליו תהא השפעה של ממש עליו ועל סביבתו.

לחובתו: הנאשם נמנע פעם אחר פעם מלהתייבב בפני שירות המבחן, ולאחר שטרם לעשות כן (בפעם הרביעית, לבקשתו, והרבה לפני משורת הדין) כפר במיוחס לו, הכחיש את חלקו בביצוע העבירה, וסירב להשתתף בהליך טיפולי כלשהו.

אין הצדקה לחרוג לקולה ממתחם הענישה, לבטח לא משיקולי שיקום. אם מצאתי בכל זאת להפחית קמעה מחלקו התחתון של מתחם הענישה, הרי זה בשל העונש שנגזר על האחר - שותפו של הנאשם לביצוע העבירה, אשר נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל בגין אותה עבירה עיקרית. אוסיף כי העובדה ששותפו של הנאשם הורשע גם בעבירות נוספות בגין אותו האירוע, איננה מצדיקה הקלה נוספת בעונשו של הנאשם, ומאותו הנימוק אינני רואה לערוך ביניהם אבחנה נוספת על רקע הרשעותיו הקודמות של השותף בעבירות שב"ח. אוסיף: הנאשם הופנה אמנם לממונה על עבודות השירות, אך זאת נעשה תוך שהובהר כי אין בכך כדי להביע עמדה באשר לתוצאת ההליך. בהינתן תסקיר המבחן שהוגש מאוחר יותר, ברי כי הנאשם איננו ראוי לענישה מעין שיקומית בדמות מאסר שירות בעבודות שירות. זאת ועוד: הגם שברגיל יש מקום לגזור בגין עבירות רכוש רכיבים כספיים מוחשיים, הן קנס והן פיצויים, הרי שבהיעדר רכיבים מסוג זה בגזר דינו של האחר, לא ראיתי להטילם על הנאשם לבדו, אשר בנסיבות אלה יזכה להטבה על מנת להימנע מאפליה בין השניים.

6. אחר כל אלה מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. 11 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו מיום 8.12.19 - 10.12.19 (3 ימים).
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג עוון.
- ד. הנאשם ייתן התחייבות בסך ₪ 1,500 להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירת רכוש כלשהי. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם.
- ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשפ"א, 06 יולי 2021, במעמד הצדדים.